

HİCÂZ
(İlâhî)

ÜSTAD-I EKREMİM
İSMÂİL HAKI BEY

DUYEK

Se nin der din le ey câ nan

Ci hân ol du ba na zin dan

Ge zer sem gül si tan iç re

Gö rü nür gö zü me kül han

Yömürlü

Senin derdinle ey cânân cihân oldu bana zindan
Gezersem gülsitan içre görünür gözüme külhan

Bir özge derde düş oldum kimesne bilmez ahvâlim
Yürürüm sûretâ hurrem gönüldür dembedem giryan

Yakıp dağ eyledi bağrım muhabbet âteşi ammâ
Bana her dağ-ı hûnînim görünür bir gül-i handan

Gamım şâdî demem hemdir bana giryam tebessümdür
Bi-kullî âlemin halkı olur bu hâlîme hayran

SEZÂÎ nâr-ı hasretle yanıp yakılmadır kârım
Ciğer bîryan gönül sûzan gözümden kan akar her an (i)